

ligheden af i Fremtiden at blive indkaldte; men det er altid et Lotteri, som de maae udsætte sig for, og som sjældent vil komme de Paagjældende til Skade. Jeg troer derfor ikke, at man fra Udskrivningsvæsenets Side overhovedet bør modsætte sig det Forslag, som her foreligger. Jeg troer, det er en naturlig Udvikling af Stillingssystemet, som stemmer med den Opfatning, der i Almindelighed vil gjøre sig gjældende om Sagen, og jeg troer ikke, at det vil medføre nogen Skade for Udskrivningsvæsenet overhovedet. Derimod kan jeg ikke Andet end meget fraraade, at den anden Deel af Forslaget skulde blive optagen af det ærede Thing, og jeg kan i saa Henseende væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har ytret. Det er slet ikke noget gennemført Princip, som ligger til Grund for dette Forslag, at, naar Stillingsmanden døer, skal den paagjældende Stiller aldeles udslettes af Ragsrullen. Der kunde nemlig tænkes andre Tilfælde, som ogsaa af Ordføreren paapeget, hvori Stillingsmanden kom ud af sin Tjeneste, og hvor det vilde være aldeles urimeligt, at Stilleren da skulde udslettes af Rullen; men, hvad der ogsaa synes at være endnu mere støvende ved dette Forslag, er, at Reciproctiet aldeles mangler; thi det synes suarere, at, naar Stilleren døde eller blev af anden Grund forhindret fra at kunne tjene, burde Stillingsmanden være fri for at gjøre yderligere Tjeneste, eller gaae ud af Rullen. Det synes mere naturligt, men jeg vil derfor ikke anbefale det, da det overhovedet vistnok ikke vilde fortjene Anbefaling; thi det forekommer mig, at, naar en Mand har ladet sig stille, saa har han paataget sig den dermed forbundne Risko, og han maa da udføre den Tjeneste, han har paataget sig, uden Hensyn til, hvorledes Stilleren siden udfører sin Tjeneste. Jeg troer saaledes, at dette Forslag ikke har nogen fuldkommen Grund at støtte sig til; det er ikke fuldkomment udført, og vil desforuden ogsaa i Praxis føre til besynderlige Resultater, der ikke kunne finde Gjensklang i den almindelige Mening.

Tscherning: De Indvendinger, som vi for nylig have hørt imod den første Deel af Forslaget, synes mig; man let kunde afhjælpe, isald Udvalget vil til 3die Behandling tage

det under nærmere Overbetæelse, om man ikke kunde lade det være Stilleren overladt, at bestemme i Stillingsoieblikket, hvad enten han vilde gaae den ene Vej eller den anden; Systemet kan aldeles ikke lide noget derved, og det er det Rigtigste, at han selv bliver berettiget til at indtage den Stilling, som han meest ønsker, for det er jo netop det, som han vinder ved Stillingen, at han faaer en for ham gunstig Stilling, dog saaledes, at Loven derved ikke lider nogen Brøst. Hvad det andet Punct angaaer, saa kan jeg ikke nægte, at jeg deler den ærede Forslagsstillers Mening; det er min fulde Overbeviisning, at den Tid nok vil komme, hvor man vil indsee, at en Mand kun kan skyldes eet Liv og eet Sæt Lemmer, og at, naar dette Liv og disse Lemmer ere berøvede ham, saa skylder han ikke mere. Stillingsmanden er upaatvivlelig tilstede for Stilleren i Get og Alt, og naar den ærede Justitsminister siger, at det omvendte Forhold suarere maatte finde Sted, saa kan jeg ikke nægte, at deri troer jeg, at han feiler. Hvor dan er Stillingscontracten indrettet? Den er saaledes indrettet, at Stillingsmanden paatager sig en vis bestemt Tjenestetid, en Tjenestetid, som er fastsat til 8 Aar for de Fordele, som derved gives ham. Hvorledes nu Stillere ns fremtidige Stilling bliver, om han døer eller lever eller bliver utjensdygtig, det kan ikke gjøre nogen Forandring med Hensyn til den Pligt, som er overtaget for en vis Ydelse; skulde det gjøre nogen Forandring, saa maatte den Contract, som var indgaaet, oprindeligt jo være hævet, og Stillingsmanden kun have Udkomst til den Deel af Stillingssummen eller de andre Fordele, som vare givne ham, som han havde fortjent ved det, som han allerede havde ydet, men da dette ikke er muligt at beregne, saa maa man blive staaende ved at opretholde Contracten fuldt i denne Retning; men saa skylder ogsaa Stillingsmanden fuld Tjeneste for den Løn, han har modtaget. Dette kan altsaa ikke redresseres; derimod er det ganske anderledes, dersom Stillingsmanden døer, thi saa har han derved fuldbyrdet den Tjeneste, som Stilleren skyldte, thi denne skylder kun en Tjeneste i de 8 Aar, og han skylder kun den paafølgende Tjeneste, forsaavidt han er tilstede